

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Szőnyi Sarolta ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Jakab Tamás ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Szentesi Városi Bíróság előtt 1.P.20.441/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Csongrád Megyei Bíróság 2.Pf.22.387/2007/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által 27. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 6.000 (Hatezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. július 26-án segédmotoros kerékpárjával összeütközött az alperes biztosítottja által vezetett homokrakodó géppel. A balesetet követően a felperesnél agyfolyadék csorgást és térdkalácstörést állapítottak meg. A felperest a Sz-i Kórház Fül-Orr-Gégészeti Osztályán 2005. augusztus 1. napjáig kezelték, majd jobb térdkalácsát többször vizsgálták. 2005. szeptember 29-én a felperesnél agyi infarktus következett be, amely miatt a Sz-i Kórház Belgyógyászati Osztályán kezelték 2005. október 17. napjáig.

A felperes a módosított keresetében 260.000 forint nem vagyoni kártérítés és havi 20.000 forint járadék megfizetésére kérte az alperes kötelezését arra hivatkozással, hogy a baleset következtében állapota 26 %-os mértékben rosszabbodott. Korábban aktív életet élt, a baleset miatt mozgáskorlátozottá vált és ez indokoltta tette az állandó gyógytornát és a fizioterápiás kezelést is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes jelenlegi állapota nem a balesettel áll okozati összefüggésben, hanem a korábbi természetes eredetű megbetegedésekkel.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felek között a Ptk. 559. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján áll fenn jogviszony, amely nem vitás a felek között és ez alapján az alperes peren kívül már

teljesített a felperesnek. A felperes további kárigénye azonban azért alaptalan, mert az orvosszakértői vélemények nem bizonyítják az állapotrosszabbodás és a baleset bekövetkezése közötti okozati összefüggés fennállását.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a keresetének helytadó döntés meghozatalát kérte. Hivatkozott arra, hogy a tanúvallomások és az egyéb bizonyítás alapján megállapítható, hogy a balesetet megelőzően jogosítvánnyal rendelkezett, aktív életet élt és csak a baleset után vált mozgáskorlátozottá, amely közvetve az állandó fekvés és mozgáshiány miatt az agyi infarktus bekövetkezéséhez vezetett. A felperes szerint az első- és a másodfokú bíróság sem vette figyelembe a 26 %-os mértékű állapotrosszabbodást, illetőleg azt, hogy a szakértő megállapította az okozati összefüggést a baleset és a jelenlegi állapot között. A bíróság a szakvéleményt tévesen értékelve jutott arra a következtetésre, hogy ha nem lett volna a baleset az agyi infarktus akkor is bekövetkezett volna. Tévedett abban is, hogy a térd betegsége nem hozható összefüggésbe a balesettel.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Hivatkozott arra, hogy a felperes már a balesetet megelőzően is több természetes eredetű megbetegedésben szenvedett, amelyek önmagukban 67 %-os mértéket meghaladó munkaképesség-csökkenést eredményeztek. A felperes a számára előírt vérálvadásgátló gyógyszereket sem szedte megfelelően, a közlekedési balesetet követően pedig koponyaűri sérülés, kóros ideggyógyászati eltérés nem volt kimutatható. Nem bizonyított ezért az oksági kapcsolat a baleset és az agyi infarktus bekövetkezése között. A felperes által hivatkozott mozgáshiány a balesetet évtizedekkel megelőzően kezdődő szív és ér eredetű megbetegedés eredménye, e tekintetben a baleset állapotrosszabbodást nem eredményezett.

A Pp. 270. § -ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg azt a jogszabályt, amelyet álláspontja szerint a jogerős ítélet sért, kérelme tartalmából az állapítható meg, hogy a bizonyítékok mérlegelését vitatja, kifejtett álláspontja azonban téves. A jogerős ítélet a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul és nem

tartalmaz olyan logikai ellentmondást, iratellenes megállapítást, amely a megalapozatlanság megállapítására alapot ad.

A jogerős ítéletben a bíróság helyesen hivatkozott az ügy elbírálására irányadó anyagi jogszabályi rendelkezésekre. Miután a felperes a kárigényét az egészségi állapotának rosszabbodására alapította, a bíróságnak elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy ennek bekövetkezése a balesettel okozati összefüggésben áll-e. A bíróság az orvosszakmai kérdések elbírálása érdekében igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki. A Sz. Intézetének szóban és írásban kiegészített, aggálytalan szakvéleménye alapján a bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a felperes fizikai és pszichés állapotának rosszabbodása egyértelműen a korábbi természetes okú szív és ér eredetű megbetegedések következménye és okozati összefüggésben áll azzal is, hogy a felperes a korábban beállított véralvadásgátló kezelést nem megfelelően folytatta. Az agyi infarktus ennek következménye és a térdkalácstörés miatt fellépő mozgáshiánnyal még a közvetett okozati összefüggés sem állapítható meg. Az orvosi szakvélemény alátámasztotta azt is, hogy a felperes mozgásszervi zavarai a mindkét oldali térd degeneratív természetes okú elváltozásának következményei. A felperes a felülvizsgálati kérelmében ezért tévesen hivatkozott arra, hogy a szakértői vélemény megállapította a 26 %-os mértékű állapotrosszabbodás és a baleset közötti okozati összefüggést. A bíróság a bizonyítékok jogszabálysértés nélküli mérlegelésével megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes elnehezült életvitele, mozgáskorlátozottsága, pszichés állapotának romlása és a baleset között az okozati összefüggés nem bizonyított, ezért keresete alaptalan.

Mindezekre tekintettel a keresetet elutasító jogerős ítéletet - jogszabálysértés hiányában - a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

Budapest, 2008. április 23.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. bíró